

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního senátu)

19. ledna 2016*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s projekty, které se týkají plynem izolovaných spínacích přístrojů — Rozhodnutí přijaté po částečném zrušení původního rozhodnutí Tribunálem — Pokuty — Povinnost uvést odůvodnění — Zásada řádné správy — Právo na obhajobu — Rovné zacházení — Proporcionalita — Nesprávné posouzení — Výchozí částka pokuty — Stupeň přispění k protiprávnímu jednání — Odrazující koeficient“

Ve věci T-409/12,

Mitsubishi Electric Corp., se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená R. Dentonem, J. Vyvaharkarem, R. Browne, L. Philippou, M. Roaldem, J. Robinsonem, solicitors, a K. Haegemanem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem a P. van Nuffelem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 4381 final ze dne 27. června 2012, kterým se mění rozhodnutí C (2006) 6762 final ze dne 24. ledna 2007, v řízení podle článku 81 [ES] (nyní článku 101 SFEU) a článku 53 Dohody o EHP, v rozsahu, v němž bylo toto rozhodnutí určeno společností Mitsubishi Electric Corp. a Toshiba Corp. (COMP/39.966 – Plynem izolované spínací přístroje – pokuty), v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a podpůrně návrh na změnu článku 1 téhož rozhodnutí s cílem zrušení, nebo pokud by k takovému zrušení nedošlo, snížení pokuty uložené žalobkyni,

TRIBUNÁL (první senát),

ve složení H. Kanninen, předseda, I. Pelikánová (zpravodajka) a E. Buttigieg, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. dubna 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně, Mitsubishi Electric Corp., je japonskou společností činnou v různých oborech a mimo jiné v oblasti plynem izolovaných spínacích přístrojů (dále jen „PISP“). Mezi říjnem 2002 a dubnem 2005 byla její činnost v oblasti PISP vykonávána společným podnikem, totiž společností TM T&D Corp., vlastněnou rovným podílem se společností Toshiba Corp. a zrušenou v roce 2005.
- 2 Dne 24. ledna 2007 přijala Komise Evropských společenství rozhodnutí C (2006) 6762 final v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc č. COMP/F/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje) (dále jen „rozhodnutí z roku 2007“).
- 3 V rozhodnutí z roku 2007 konstatovala Komise existenci jediného a trvajících porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru na trhu PISP Evropského hospodářského prostoru (EHP) od 15. dubna 1988 do 11. května 2004 a uložila osobám, kterým bylo uvedené rozhodnutí určeno, jimiž byli evropští a japoňští výrobci PISP, pokuty, jejichž výše byla vypočtena metodou uvedenou v pokynech o metodě stanovování pokut uložených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO (Úř. věst. 1998, C 9, s. 3, dále jen „pokyny o metodě stanovování pokut“), jakož i v oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3).
- 4 Protiprávní jednání, jehož se týkalo rozhodnutí z roku 2007, obsahovalo tři podstatné prvky:
 - dohodu podepsanou ve Vídni dne 15. dubna 1988 (dále jen „dohoda GQ“), jejímž předmětem je přidělování projektů PISP na celosvětové úrovni podle dohodnutých pravidel, aby se zachovaly kvóty odrážející do velké míry „odhadované historické podíly na trhu“; dohodu, která se uplatňovala celosvětově, s výjimkou Spojených států, Kanady, Japonska a 17 zemí západní Evropy, která spočívala v přidělování „společné japonské kvóty“ japonským výrobcům a „společné evropské kvóty“ evropským výrobcům;
 - souběžnou dohodu (dále jen „obecná dohoda“), na základě níž byly na jedné straně projekty PISP v Japonsku a v zemích evropských členů kartelové dohody (dále jen „výrobní země“) vyhrazeny jednotlivým japonským a evropským členům kartelové dohody a na druhé straně byly projekty PISP v jiných evropských zemích také vyhrazeny evropské skupině, jelikož japoňští výrobci se zavázali nepředkládat nabídky na projekty PISP v Evropě; avšak výměnou za tuto dohodu se takovéto projekty musely oznamovat japonské skupině a být zahrnuty do „společné evropské kvóty“ stanovené dohodou GQ (dále jen „oznamování“ a „zahrnování projektů do kvóty“);
 - dohodu podepsanou ve Vídni dne 15. dubna 1988, nazvanou „E-Group Operation Agreement for GQ-Agreement“ (dále jen „dohoda EQ“), podepsanou členy evropské skupiny výrobců a jejímž předmětem bylo rozdělování projektů PISP přidělených uvedené skupině na základě dohody GQ.
- 5 V článku 1 rozhodnutí z roku 2007 konstatovala Komise, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání v období od 15. dubna 1988 do 11. května 2004.
- 6 Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 rozhodnutí z roku 2007 byla v článku 2 rozhodnutí z roku 2007 žalobkyni uložena pokuta ve výši 118 575 000 eur, z níž se má 4 650 000 eur odpovídajících protiprávnímu jednání spáchanému společností TM T&D zaplatit solidárně se společností Toshiba.
- 7 Dne 18. dubna 2007 podala žalobkyně žalobu proti rozhodnutí z roku 2007.

- 8 Na jedné straně zamítl rozsudkem ze dne 12. července 2011 Mitsubishi Electric v. Komise (T-133/07, Sb. rozh., EU:T:2011:345) žalobu žalobkyně v rozsahu, v jakém směřovala ke zrušení článku 1 rozhodnutí z roku 2007. Na druhé straně zrušil článek 2 písm. h) a i) rozhodnutí z roku 2007 v rozsahu, v němž se týkal žalobkyně z důvodu, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že při výpočtu výše pokuty v případě žalobkyně zvolila referenční rok, který se odlišoval od referenčního roku zvoleného v případě evropských účastníků protiprávního jednání.
- 9 Dne 22. září 2011 podala žalobkyně k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek proti rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345).
- 10 Dne 15. února 2012 zaslala Komise žalobkyni dopis popisující skutkové okolnosti, z něhož vyplývalo, že má v úmyslu přijmout nové rozhodnutí, kterým jí uloží pokutu (dále jen „dopis popisující skutkové okolnosti“). Komise uvedla skutečnosti, které byly podle ní relevantní pro výpočet výše této pokuty vzhledem k rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345).
- 11 Dne 16. března 2012 předložila žalobkyně k tomuto dopisu popisujícímu skutkové okolnosti svá vyjádření.
- 12 Dne 8. června 2012 se konalo setkání mezi zástupci žalobkyně a týmem Komise pověřeným věcí.
- 13 Rozhodnutím Komise C (2012) 4381 ze dne 27. června 2012 měnícím rozhodnutí z roku 2007 v rozsahu, v němž bylo určeno žalobkyni a společnosti Toshiba (věc COMP/39.966 – Plynem izolované spínací přístroje – pokuty) (dále jen „napadené rozhodnutí“), byl článek 2 rozhodnutí z roku 2007 změněn přidáním nových písmen g) a h). V písmenu g) byla žalobkyni jako jediné odpovědné uložena pokuta ve výši 74 817 000 eur. V písmenu h) bylo žalobkyni uloženo zaplatit pokutu ve výši 4 650 000 eur, kterou měla zaplatit společně a nerozdílně se společností Toshiba.
- 14 Za účelem nápravy nerovného zacházení, kterou Tribunál kritizoval v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), vycházela Komise v napadeném rozhodnutí z celosvětového obratu s PISP za rok 2003. Jelikož během tohoto roku vykonávala činnosti žalobkyně a společnosti Toshiba v oblasti PISP společnost TM T&D, Komise zohlednila její obrat za rok 2003 (body 59 a 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 15 Zaprvé Komise v rámci odstupňovaného zacházení s cílem zohlednit jednotlivá přispění různých účastníků kartelové dohody vypočetla tržní podíl společnosti TM T&D v roce 2003, pokud jde o PISP (15 až 20 %) a zařadila ho do druhé kategorie podle kategorizace uvedené v bodech 482 až 488 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007. V důsledku toho byla společnosti TM T&D stanovena předpokládaná výchozí částka pokuty 31 000 000 eur (bod 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 16 Zadruhé byla k zohlednění rozdílné schopnosti žalobkyně a společnosti Toshiba přispívat k protiprávnímu jednání v období před založením TM T&D výchozí částka pokuty společnosti TM T&D rozdělena mezi její akcionáře poměrně k jejich jednotlivým prodejům PISP v roce 2001, což byl poslední celý rok před založením TM T&D. V důsledku toho byla v případě žalobkyně stanovena výchozí částka pokuty 20 136 801 eur a v případě společnosti Toshiba výchozí částka pokuty 10 863 199 eur (body 62 a 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 17 Zatřetí Komise na žalobkyni použila k zajištění odrazujícího účinku pokuty odrazující koeficient 1,5 na základě jejího obratu za rok 2005 (body 69 až 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 18 Začtvrté pro účely zohlednění doby trvání protiprávního jednání v období před založením společnosti TM T&D byla výchozí částka pokuty žalobkyně zvýšena o 140 % (body 73 až 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 19 Zapáté pro účely zohlední doby trvání protiprávního jednání během období činnosti společnosti TM T&D byla žalobkyni a společnosti Toshiba společně a nerozdílně uložena částka ve výši 15 % z předpokládané výchozí částky pokuty TM T&D (bod 77 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 20 Konečně zašesté byla solidární částka pokuty vynásobena odrazujícím koeficientem vztahujícím se na žalobkyni a částka, která po tomto vynásobení přesahovala společnou a nerozdílnou částku pokuty, jí byla uložena jako částka, kterou musí zaplatit samostatně (bod 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. září 2012 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 Dopisem ze dne 8. ledna 2013 se žalobkyně vzdala možnosti předložit repliku.
- 23 Usnesením předsedy čtvrtého senátu Tribunálu ze dne 21. února 2013 bylo řízení přerušeno až do vnesení rozsudku ve věci C-489/11 P, Mitsubishi Electric Corp. v. Komise.
- 24 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k prvnímu senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.
- 25 Rozsudkem ze dne 19. prosince 2013, Siemens v. Komise (C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, EU:C:2013:866) zamítl Soudní dvůr kasační opravný prostředek podaný žalobkyní proti rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345). Proto bylo pokračováno v řízení v této věci.
- 26 Na základě zprávy soudce zpravodaje Tribunál (první senát) rozhodl dne 3. února 2015 zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu Tribunálu ze dne 2. května 1991 vyzval účastníky řízení k předložení určitého dokumentu a položil jim písemně otázky. Účastníci řízení těmto žádostem Tribunálu vyhověli ve stanovené lhůtě.
- 27 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - podpůrně, změnil článek 1 napadeného rozhodnutí tak, že ruší nebo, pokud ne, snižuje pokutu, která jí byla uložena;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 28 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu částečně odmítl jako zjevně nepřípustnou a zčásti ji zamítl jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K hlavnímu návrhu směřujícímu ke zrušení napadeného rozhodnutí

- 29 Žalobkyně uvádí ve své žalobě na podporu svého hlavního návrhu devět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady řádné správy a práva žalobkyně na obhajobu. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o výpočet odrazujícího koeficientu. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise vypočítala výši pokuty žalobkyně stejným způsobem jako výši pokut evropských výrobců. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se Komise dopustila pochybení nezohledněním technických a ekonomických důkazů při určování vlivu jednání žalobkyně a při výpočtu výše její pokuty. Pátý žalobní důvod vychází z nesprávného určení doby trvání protiprávního jednání. Šestý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality při stanovení podílů na výchozí částce pokuty společnosti TM T&D, která má být rozdělena mezi žalobkyni a společnost Toshiba. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o stanovení podílů na výchozí částce TM T&D, která má být rozdělena mezi žalobkyni a společnost Toshiba. Osmý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o způsob přiřazení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D. Devátý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o způsob přiřazení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D.
- 30 Žalobkyně v odpověď na písemnou otázku Tribunálu prohlásila, že v návaznosti na vyhlášení rozsudku Siemens v. Komise, bod 25 výše (EU:C:2013:866) bere zpět svůj pátý žalobní důvod. V důsledku toho je třeba zkoumat jen první až čtvrtý a šestý až devátý žalobní důvod. V tomto ohledu Tribunál považuje za vhodné zkoumat nejprve první, sedmý a devátý žalobní důvod, které se týkají řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí a jeho odůvodnění, zadruhé osmý a šestý žalobní důvod, které se týkají určení výchozí částky pokuty žalobkyně s odkazem na předpokládanou výchozí částku pokuty společnosti TM T&D, zatřetí třetí a čtvrtý žalobní důvod, které se týkají účasti žalobkyně na protiprávním jednání a začtvrté druhý žalobní důvod, který se týká určení odrazujícího koeficientu žalobkyně.
- K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady řádné správy a práva žalobkyně na obhajobu
- 31 Prvním žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že Komise výpočtem výše pokuty, která byla žalobkyni uložena, porušila povinnost uvést odůvodnění, zásadu řádné správy a její právo na obhajobu.
- 32 Podle žalobkyně totiž z oznámení Komise o osvědčených postupech pro vedení řízení týkajících se článků 101 [SFEU] a 102 [SFEU] (Úř. věst. C 308, s. 6) vyplývá, že Komise má do oznámení námitek nebo případně do dopisu popisujícího skutkové okolnosti zahrnout určitý počet skutečností relevantních pro účely výpočtu výše pokuty, jakými jsou příslušné údaje o tržbách.
- 33 Žalobkyně však tvrdí, že v projednávaném případě není způsob výpočtu výše pokuty jasně vysvětlen v bodech 51 až 85 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a tedy mu nemohla porozumět, jelikož Komise neuvedla ani své odůvodnění ani hlavní stadia, která sledovala. Z tohoto důvodu Komise porušila i zásadu řádné správy.
- 34 Konkrétně žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, pokud jde zaprvé o velikost zeměpisného trhu, zadruhé o rozdílné zacházení, zatřetí o určení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D a její přiměřenost a začtvrté o výběr odrazujícího koeficientu, který se na ni uplatňuje, a jeho přiměřenost.

35 Mimoto žalobkyně tvrdí, že ani v oznámení námitek ze dne 20. dubna 2006 zaslaném v rámci řízení, které vedlo k rozhodnutí z roku 2007 (dále jen „oznámení námitek z roku 2006“), ani v dopisech z doby před přijetím napadeného rozhodnutí jí Komise nedala najevo, že má v úmyslu použít odrazující koeficient, a to i za období činnosti společnosti TM T & D.

36 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

37 Úvodem je třeba uvést, že ve své argumentaci žalobkyně zaměřuje výhrady vycházející z porušení jejího práva na obhajobu v řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, s výhradami, týkajícími se údajných chyb v odůvodnění tohoto posledně uvedeného rozhodnutí. Protože jsou však tyto výhrady rozdílné, je třeba je zkoumat odděleně.

– O výhradách týkajících se porušení práva žalobkyně na obhajobu

38 Podle judikatury dodržování práva na obhajobu vyžaduje, aby dotčené osobě bylo v rámci správního řízení umožněno užitečně vyjádřit své stanovisko k pravdivosti a relevanci tvrzených skutkových zjištění a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci jednání porušujícího Smlouvu (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, Recueil, EU:C:2004:6, bod 66).

39 V projednávaném případě je na úvod třeba uvést, že jelikož napadené rozhodnutí je výslovně rozhodnutím, kterým se mění rozhodnutí z roku 2007, spadá postup jeho přijetí do prodloužené fáze řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007. Za těchto okolností jak rozhodnutí z roku 2007, tak přípravná opatření, která předcházela jeho přijetí, včetně oznámení námitek z roku 2006, mohou být zohledněna pro ověření dodržení práva žalobkyně na obhajobu v řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, v rozsahu, v němž nejsou uvedené akty zpochybněny v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345).

40 Zaprvé žalobkyně tvrdí, jak bylo uvedeno v bodě 32 výše, že oznámení o osvědčených postupech ukládá Komisi oznámit dotčeným podnikům určitý počet skutečností relevantních pro účely výpočtu výše pokuty, jakými jsou příslušné údaje o tržbách.

41 V tomto kontextu není třeba zkoumat argument Komise zpochybňující závaznou povahu oznámení o osvědčených postupech, ale je třeba uvést, že z vyjádření žalobkyně k dopisu popisujícímu skutkové okolnosti vyplývá, že měla možnost podrobně se vyjádřit k různým stadiím výpočtu výše pokuty, která jí měla být uložena. Pokud jde konkrétně o příslušné údaje o tržbách, týká se uvedená odpověď výslovně jak údajů o tržbách společnosti TM T&D, tak i údajů o tržbách žalobkyně a společnosti Toshiba, které se měly použít při výpočtu výše pokuty, což znamená, že žalobkyně měla možnost identifikovat skutečnosti relevantní pro uvedený výpočet a předložit v této souvislosti svá vyjádření.

42 Toto konstatování potvrzuje interní zápis Komise ze setkání ze dne 8. června 2012, který popisuje podrobné rozhovory mezi žalobkyní a Komisí týkající se různých fází výpočtu výše pokuty, která měla být uložena žalobkyni.

43 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že žalobkyně neprokázala, že Komise porušila její právo na obhajobu tím, že jí nesdělila skutečnosti relevantní pro účely výpočtu výše pokuty, a zejména číselné údaje týkající se tržeb.

44 Zadruhé, jak bylo uvedeno v bodě 35 výše, žalobkyně si v podstatě stěžuje, že ji Komise neupozornila, že má v úmyslu zajistit odrazující účinek pokuty tím, že jí uloží dodatečnou částku pokuty ve výši 2 325 000 eur vyplývající z použití odrazujícího koeficientu, který byl na ni uplatněn za období činnosti společnosti TM T&D, uvedenou v bodě 20 výše (dále jen „dodatečná částka“).

- 45 V tomto ohledu Komise zaprvé v bodě 9.2 oznámení námitek z roku 2006 oznámila, že má v úmyslu uložit pokuty osobám, kterým byl určen uvedený dokument, a mezi podstatnými faktory pro určení výše těchto pokut uvedla vůli zajistit jejich odrazující účinek.
- 46 Zadruhé v bodě 491 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 stanovila Komise odrazující koeficient použitelný na žalobkyni. V bodě 503 odůvodnění téhož rozhodnutí Komise výslovně uvedla, že žalobkyni bude za období činnosti společnosti TM T&D uložena dodatečná částka vypočtená na základě téhož koeficientu. S ohledem na tyto body odůvodnění tedy žalobkyně měla možnost seznámit se s tím, že Komise hodlá zajistit odrazující účinek pokuty, i pokud jde o období činnosti společnosti TM T&D.
- 47 Zatřetí nic v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), neumožňuje se domnívat, že rozhodnutí Komise zajistit odrazující účinek pokuty uložené žalobkyni, i pokud jde o období činnosti společnosti TM T&D, bylo protiprávní nebo nevhodné, neboť tento rozsudek se touto otázkou nezabývá.
- 48 Začtvrté z vyjádření žalobkyně k dopisu popisujícímu skutkové okolnosti vyplývá, že se na základě bodu 489 a 503 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 domnívala, že jako pokuta za období činnosti společnosti TM T&D bude uložena částka odpovídající maximálně 15 % předpokládané výchozí částky pokuty TM T&D, „přičemž se rozumí, že pokud se stanoví odrazující koeficient [týkající se žalobkyně], použije se“. Z vlastních prohlášení žalobkyně tak vyplývá, že předpokládala, že Komise na ni použije odrazující koeficient pro období činnosti společnosti TM T&D, a tedy že jí vzhledem k tomu uloží dodatečnou částku.
- 49 Zapáté se v interním zápisu Komise ze setkání ze dne 8. června 2012 výslovně uvádí, že podle názoru Komise nebylo nutné změnit parametry výpočtu výše pokuty uvedené v rozhodnutí z roku 2007, které Tribunál nekritizoval, a že jediná změna metodiky se tudíž měla týkat referenčního roku. Jak přitom bylo konstatováno v bodech 46 a 47 výše, Komise použila odrazující koeficient pro období činnosti společnosti TM T&D v rozhodnutí z roku 2007, přičemž tento prvek výpočtu výše pokuty Tribunál následně nekritizoval.
- 50 Za těchto okolností je třeba mít za to, že stanovisko, které Komise vyjádřila na setkání ze dne 12. června 2012, podporuje ostatní relevantní skutečnosti, z nichž vyplývá, že Komise měla v úmyslu uplatnit odrazující koeficient na období činnosti společnosti TM T&D, a tedy uložit žalobkyni dodatečnou částku.
- 51 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba dospět k závěru, že od oznámení námitek z roku 2006 žalobkyně věděla, že Komise hodlá zajistit odrazující účinek uložené pokuty. Přinejmenším od rozhodnutí z roku 2007 mohla rozpoznat, že z tohoto úmyslu vyplývá uložení dodatečné částky za období činnosti společnosti TM T&D. Tento úmysl nebyl zpochybněn rozsudkem Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), a byl potvrzen jak dopisem popisujícími skutkové okolnosti, jak o tom svědčí vyjádření žalobkyně k tomuto posledně uvedenému dopisu, tak na setkání ze dne 12. června 2012.
- 52 Za těchto okolností argumenty žalobkyně neumožňují prokázat, že její právo na obhajobu bylo porušeno, pokud jde o úmysl Komise uložit jí dodatečnou částku.

– K výhradám týkajícím se odůvodnění napadeného rozhodnutí

- 53 Podle judikatury z odůvodnění vyžadovaného článkem 296 SFEU musí jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž sporný akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, za účelem obhajoby svých práv a unijní soud mohl vykonat svůj přezkum (obdobně viz rozsudek ze dne 18. září 2003, Volkswagen v. Komise, C-338/00 P, Recueil, EU:C:2003:473,

bod 124 a citovaná judikatura). Komise je sice na základě článku 296 SFEU povinna uvést skutkové a právní okolnosti, na nichž závisí odůvodnění rozhodnutí a právní úvahy, které ji vedly k jeho přijetí, avšak toto ustanovení nepožaduje, aby se Komise zabývala všemi skutkovými a právními okolnostmi, které byly projednávány v průběhu správního řízení (obdobně viz výše uvedený rozsudek Volkswagen v. Komise, EU:C:2003:473, bod 127 a citovaná judikatura). Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, jimž je akt určen nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení (viz rozsudek ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, EU:C:1998:154, bod 63 a citovaná judikatura). Výše uvedená judikatura je obdobně použitelná na rozhodnutí Komise konstatující porušení čl. 53 odst. 1 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

- 54 V tomto kontextu je třeba připomenout, že v napadeném rozhodnutí se výslovně stanoví, že představuje rozhodnutí, kterým se mění rozhodnutí z roku 2007, pokud jde o pokuty uložené žalobkyni a společnosti Toshiba. Za těchto okolností může být odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 v rozsahu, v němž nebylo dotčeno rozsudkem Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345) a neodporuje znění napadeného rozhodnutí, zohledněno při přezkumu projednávaného žalobního důvodu.
- 55 Úvodem je třeba uvést, že úvodní tvrzení žalobkyně, uvedené v bodě 32 výše, podle kterého způsob výpočtu výše pokuty nebyl jasně vysvětlen, a žalobkyně mu tedy nemohla porozumět, je příliš obecné na to, aby mohlo být předmětem zkoumání, a tedy nepřipustné na základě článku 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu z 2. května 1991, použitelného pokud jde o přípustnost projednávané žaloby (viz usnesení ze dne 7. září 2010, Norilsk Nickel Harjavalta a Umicore v. Komise, T-532/08, Sb. rozh., EU:T:2010:353, bod 70 a citovaná judikatura).
- 56 Každopádně celkové zkoumání odůvodnění výpočtu výše pokuty v napadeném rozhodnutí neodhaluje, že by toto odůvodnění bylo nedostatečné nebo nesoudržné, jelikož Komise vysvětlila různé faktory, které byly zohledněny, a různé průběžné výpočty.
- 57 Zaprvé, pokud jde o konkrétnější argumenty, žalobkyně tvrdí, že ačkoli se v bodě 55 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že velikost relevantního zeměpisného trhu je zohledněna pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání, bod téhož rozhodnutí, který se týká závažnosti protiprávního jednání, nevysvětluje, jak byla určena velikost zeměpisného trhu ani v jakém stadiu byla zohledněna pro účely posouzení závažnosti. V tomto ohledu nestačí uvést jen to, že se protiprávní činnosti vztahovaly na celý EHP.
- 58 V tomto ohledu je třeba uvést, jak tvrdí Komise, že z úvodní věty bodu 56 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že konstatování týkající se závažnosti protiprávního jednání jsou uskutečněna „s ohledem na prokázané skutečnosti“ v rozhodnutí z roku 2007. Z bodu 478 odůvodnění tohoto posledně uvedeného rozhodnutí přitom vyplývá, že relevantním zeměpisným trhem je trh EHP a že velikost tohoto trhu v roce 2003 určená na základě údajů, které oznámily dotčené podniky, byla přibližně 320 milionů eur, aniž tato konstatování byla zpochybněna v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345). Kromě toho z bodu 483 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 jasně vyplývá, že velikost relevantního zeměpisného trhu byla zohledněna při určení výchozích částek pokuty uplatněných na různé podniky.
- 59 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že se odstupňované zacházení neopírá o žádné jasné a přesné vysvětlení, jelikož napadené rozhodnutí nevysvětluje, jak byly použity celosvětové údaje o tržbách pro určení skupin uvedených v rozhodnutí z roku 2007. Kromě toho bod 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na bod 484 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, které se týká relevantnosti hodnoty trhu EHP. Podle žalobkyně je takový odkaz chybný, jelikož chybí údaje týkající se velikosti relevantního zeměpisného trhu, zmíněné v bodě 57 výše.

- 60 V tomto ohledu na jedné straně z bodů 57 až 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 483 až 488 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 vyplývá, že celosvětové údaje o tržbách za rok 2003 různých dotčených podniků, včetně společnosti TM T&D, byly použity k výpočtu jejich podílů na světovém trhu, podle kterých byly tyto podniky zařazeny do skupin s různými výchozími částkami pokuty. Takové odůvodnění je dostatečné s ohledem na judikaturu uvedenou v bodě 53 výše.
- 61 Na druhé straně, jelikož bylo v bodě 58 výše konstatováno, že Komise právně dostačujícím způsobem odůvodnila rozsah a velikost relevantního zeměpisného trhu, argument týkající se bodu 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí a bodu 484 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 vychází z nesprávného předpokladu, a tudíž ho nelze přijmout.
- 62 Zatřetí podle žalobkyně ani rozhodnutí z roku 2007 ani napadené rozhodnutí neobsahují vysvětlení týkající se způsobu, jakým byla vypočtena výchozí částka pokuty společnosti TM T&D a důvodů, ze kterých by tato částka byla přiměřená. Proto vzhledem k tomu, že nebyla poskytnuta žádná informace o výběru přesné částky, jeví se, že tato částka byla určena svévolně. Žalobkyně mimoto opakuje, že odkaz na hodnotu trhu v EHP uvedený v bodě 484 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 je neopodstatněný z důvodů uvedených v bodě 57 výše.
- 63 V tomto ohledu se Komise v bodech 57 až 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí domnívala, že jelikož bylo předmětné protiprávní jednání velmi závažné, bylo třeba použít odstupňované zacházení, aby byla zohledněna rozdílná schopnost různých podniků způsobit významnou újmu hospodářské soutěži. Jak bylo konstatováno v bodě 61 výše, Komise se domnívala, že toto odstupňované zacházení musí mít formu kategorizace výchozích částek pokuty podle celosvětových obrátů týkajících se PISP za rok 2003. S odkazem na kategorizaci stanovenou v bodech 484 až 488 rozhodnutí z roku 2007 Komise v bodě 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že celosvětový obrat společnosti TM T&D, pokud jde o PISP, řadí tuto společnost do druhé kategorie, což znamená, že její předpokládaná výchozí částka pokuty byla 31 000 000 eur.
- 64 V bodě 483 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 je kromě toho uvedeno, že kategorie byly stanoveny tak, aby byly rozdíly mezi podíly na trhu PISP v případě podniků v téže kategorii menší než rozdíly ve vztahu k podílům na trhu podniků zařazených do odlišných kategorií.
- 65 V tomto kontextu mimoto z bodu 1 A pokynů o metodě stanovování pokut vyplývá, že pokud jde o velmi závažná protiprávní jednání, je předpokládaná výchozí částka pokuty vyšší než 20 000 000 eur.
- 66 Tyto skutečnosti mohou žalobkyni umožnit porozumět prvkům posouzení, které Komisi umožnily vymezit závažnost jí spáchaného protiprávního jednání, což znamená, že Komise dodržela svou povinnost uvést odůvodnění, a zejména nebyla povinna v napadeném rozhodnutí uvádět podrobnější popis nebo číselné údaje týkající se přesného určení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Tokai Carbon a další v. Komise, T-236/01, T-244/01 až T-246/01, T-251/01 a T-252/01, Recueil, EU:T:2004:118, bod 252).
- 67 Ačkoli Komise v napadeném rozhodnutí neuvádí, z jakých důvodů zvolila právě částku 31 000 000 eur pro podniky zařazené do druhé kategorie, včetně společnosti TM T&D, tato volba nemůže být považována za svévolnou a nepřekračuje meze široké posuzovací pravomoci, kterou v této oblasti disponuje (viz obdobně rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, bod 66 výše, EU:T:2004:118, bod 224), neboť je vymezena skutečnostmi připomenutými v bodech 63 až 65 výše.
- 68 Pokud jde o tvrzení týkající se odkazu na hodnotu trhu EHP uvedeného v bodě 484 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, stačí odkázat na body 58 a 61 výše.
- 69 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise neodůvodnila volbu odrazujícího koeficientu ani důvody, ze kterých bylo vhodné uplatnit na ni uvedený koeficient i za období činnosti společnosti TM T&D, což mělo za následek to, že jí byla uložena dodatečná částka.

- 70 V tomto ohledu na jedné straně z bodů 310 až 317 rozsudku ze dne 3. března 2011, Siemens v. Komise (T-110/07, Sb. rozh., EU:T:2011:68), vyplývá, že v bodě 491 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 Komise právně dostačujícím způsobem uvedla skutečnosti zohledněné pro účely zvýšení výchozích částky pokuty za účelem odrazení. Jelikož je toto konstatování použitelné na odrazující koeficient uložený žalobkyni v napadeném rozhodnutí, je třeba dospět k závěru, že žalobkyně měla možnost seznámit se s odůvodněním tohoto zvýšení, pokud jde o výchozí částku její pokuty, a uplatnit svá práva, a že Tribunál byl schopen vykonat svůj přezkum.
- 71 Na druhé straně je třeba uvést, že Komise nebyla povinna zvláště odůvodnit svou volbu uplatnit odrazující koeficient na žalobkyni za období činnosti společnosti TM T&D. Jelikož totiž Komise přičetla odpovědnost za činnosti společnosti TM T&D žalobkyni, z jejího záměru zajistit odrazující povahu pokuty uložené žalobkyni vyjádřeného v bodech 69 až 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s bodem 491 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 vyplývá uplatnění odrazujícího koeficientu za toto stejné období, a v důsledku toho uložení dodatečné částky.
- 72 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba zamítnout výhrady vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění předložené v rámci prvního žalobního důvodu, jakož i výhradu v rámci téhož žalobního důvodu vycházející z porušení zásady řádné správy, která není podpořena samostatnými tvrzeními.
- 73 V důsledku toho je třeba první žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o stanovení podílů na výchozí částce pokuty společnosti TM T&D, která se má rozdělit mezi žalobkyni a společnost Toshiba

- 74 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost odůvodnění tím, že opomněla uvést důvody, ze kterých bylo třeba rozdělit výchozí částku TM T & D mezi ni a společnost Toshiba, podle podílu na tržbách z prodejů PISP, kterých každá z nich dosáhla v roce 2001. I když se totiž v napadeném rozhodnutí stanoví, že není třeba rozdělit výchozí částku pokuty společnosti TM T&D podle podílů jejich dvou akcionářů, nevysvětluje se v něm, proč je třeba zohlednit jednotlivé situace těchto akcionářů v roce 2001 nebo k dřívějšímu datu, přičemž tento přístup neodpovídá obecné metodice rozhodnutí z roku 2007 a napadeného rozhodnutí, a nebyl uplatněn ani v případě Schneider Electric SA (dále jen „Schneider“), pokud jde o její účast ve VAS, společném podniku se společností VA Tech. Nevysvětlení rozdílného zacházení mezi žalobkyní a společností Schneider kromě toho znamená porušení práva žalobkyně na obhajobu.
- 75 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.
- 76 Zaprvé je v tomto ohledu třeba uvést, že je v bodech 52 a 57 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomenuto, že při stanovení výše pokuty musí Komise zohlednit závažnost protiprávního jednání, a pokud jde o velmi závažné protiprávní jednání, může uplatnit odstupňované zacházení založené na ekonomické schopnosti různých podniků způsobit značnou újmu hospodářské soutěži.
- 77 Zadruhé bylo konstatováno v rozhodnutí z roku 2007 a připomenuto v bodech 1 až 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že i když byly činnosti žalobkyně a společnosti Toshiba v oblasti PISP převedeny na společnost TM T&D v roce 2002, účastnili se tyto protiprávního jednání individuálně během velké části období protiprávního jednání.
- 78 Zatřetí z bodů 62 a 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že za těchto okolností zohlednění nerovného konkurenčního postavení obou akcionářů společnosti TM T&D v okamžiku založení této posledně uvedené společnosti umožňuje lépe posoudit schopnost každé z nich způsobit významnou újmu hospodářské soutěži, než jejich podíl na základním kapitálu společnosti TM T&D.

- 79 Začtvrté podle bodu 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí to platí o to více, že podíl žalobkyně a společnosti Toshiba na tržbách z prodejů PISP v roce 2001 se značně lišil od jejich podílu na základním kapitálu společnosti TM T&D, což znamená, že posledně uvedený podíl spolehlivě neodráží tržní realitu.
- 80 Zapáté žalobkyně v odpovědi na otázku Tribunálu uvedla, že v řízení, které vedlo k přijetí napadeného rozhodnutí, a zejména ve svých vyjádřeních k dopisu popisujícímu skutkové okolnosti netvrdila, že metoda předpokládaná v uvedeném popisu se odlišuje od metody, která se uvádí v rozhodnutí z roku 2007, pokud jde o společnost Schneider. Za těchto okolností Komise nebyla povinna poskytnout v této souvislosti zvláštní odůvodnění jdoucí nad rámec vysvětlení uvedeného v bodě 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí a shrnutého v bodě 79 výše.
- 81 Ostatně každopádně zvláštní důvod, ze kterého se situace společnosti Schneider lišila od situace žalobkyně, a tedy neexistence příslušných obrátů v případě Schneider za rok 2001, resp. 2003, byl vyjádřen v pasáži rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), na kterou odkazují odůvodnění 62 a 67 napadeného rozhodnutí, týkající se vůle Komise zohlednit nerovnou schopnost žalobkyně a společnosti Toshiba přispět k protiprávnímu jednání.
- 82 Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve spojení, v nutném rozsahu, s rozsudkem Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), tedy dostatečně jasně vyplývá, že zaprvé volba Komise rozdělit výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi žalobkyni a společnost Toshiba podle podílu na tržbách z prodeje PISP uskutečněných každou z nich v roce 2001, byla odůvodněna vůlí zohlednit schopnost každé z nich způsobit významnou újmu hospodářské soutěži, že zadruhé se případ žalobkyně a společnosti Toshiba odlišuje od případu evropských podniků jiných než Schneider tím, že se protiprávního jednání účastnily individuálně během velké části období protiprávního jednání, ale převedly své činnosti na společnost TM T&D v roce 2012, a zatřetí že situace společnosti Schneider se odlišuje od situace žalobkyně a společnosti Toshiba, jelikož u společnosti Schneider nebyly k dispozici příslušné obraty za rok 2001 nebo 2003. Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že v tomto bodě splňuje odůvodnění napadeného rozhodnutí požadavky, které stanoví judikatura citovaná v bodě 53 výše.
- 83 Dále vzhledem k tomu, že žalobkyně nutně věděla o zjištěních provedených v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), nemůže se odvolávat na to, že Komise porušila její právo na obhajobu tím, že jí neposkytla upřesnění o rozdílném zacházení mezi žalobkyní a společností Schneider před přijetím napadeného rozhodnutí. To platí tím spíše, že se žalobkyně neodvolávala na to, že metoda, která se na ni měla uplatnit, je jiná než ta, která se použila na společnost Schneider, jak bylo konstatováno v bodě 80 výše.
- 84 Sedmý žalobní důvod tudíž musí být v plném rozsahu zamítnut.

K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o způsob přičtení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D

- 85 Žalobkyně tvrdí, že Komise právně dostačujícím způsobem neodůvodnila své rozhodnutí rozdělit výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi její dva akcionáře spíše než její obrat za rok 2003, při výpočtu výše pokuty odpovídající období před založením společnosti TM T&D. Toto porušení představuje rovněž porušení práva žalobkyně na obhajobu.
- 86 Zaprvé žalobkyně vysvětluje, že argument uvedený v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého by se ztratil prvek srovnání s ostatními účastníky protiprávního jednání, pokud by byl obrat společnosti TM T&D rozdělen mezi její dva akcionáře podle jejich tržeb z prodejů PISP za rok 2001, neboť takový přístup by vedl k porovnání jejich virtuálních obrátů za rok 2001 se skutečnými

obraty ostatních výrobců v roce 2003, především zdůrazňuje, že Komise měla rozdělit obrat společnosti TM T&D mezi její akcionáře podle jejich účasti na této posledně uvedené společnosti. Nemá totiž žádný smysl vracet se do roku 2001 v rámci srovnání jednotlivých postavení rozličných výrobců v roce 2003.

- 87 Podle žalobkyně Komise rovněž nesprávně tvrdí, že dělení obratu společnosti TM T&D za rok 2003 vede k virtuálním obrátům. Část obratu přiřazeného žalobkyni totiž stále představuje část obratu společnosti TM T&D v roce 2003, která nemá nic společného s obratem žalobkyně v roce 2001.
- 88 Tvrzení Komise vyjádřené v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí je tak „chybné a nelogické“, jelikož Komise nepředložila žádné racionální vysvětlení toho, že obrat společnosti TM T&D nemůže být rozdělen mezi její akcionáře.
- 89 Zadruhé, zatímco bod 59 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na hodnotu tržeb žalobkyně a společnosti Toshiba, jeho bod 60 odůvodnění přiřazuje výchozí částku pokuty společnosti TM T&D, která se má rozdělit mezi její akcionáře. Podle žalobkyně je tak metodika, kterou sleduje Komise, nesoudržná s deklarovaným cílem a nemá žádné platné odůvodnění. Z tohoto důvodu Komise údajně porušila povinnost uvést odůvodnění a právo žalobkyně na obhajobu, což znamená, že pokuta uložená žalobkyni by měla být zrušena nebo snížena.
- 90 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně, přičemž zejména tvrdí, že tento žalobní důvod neuvádí porušení povinnosti uvést odůvodnění, jelikož žalobkyně pouze vysvětlila, že nesouhlasí s důvody uvedenými v napadeném rozhodnutí.
- 91 V tomto ohledu je třeba skutečně uvést, že první výhrada žalobkyně, vyjádřená v bodech 86 až 88 výše, se netýká ani odůvodnění napadeného rozhodnutí ani dodržení jejího práva na obhajobu v řízení, které vedlo k přijetí uvedeného rozhodnutí, ale opodstatněnosti argumentace, kterou uvedla Komise. První výtku je tedy neúčinná v rámci tohoto žalobního důvodu a argumenty, které ji podporují, budou zkoumány níže v rámci šestého a osmého žalobního důvodu.
- 92 Pokud jde o druhou výhradu, argumentace uvedená v bodě 89 výše se týká údajné nesoudržnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí, a nikoli otázky dodržení práva žalobkyně na obhajobu. Druhá výhrada musí být tedy zamítnuta jako neúčinná, protože vychází z porušení uvedených práv.
- 93 Pokud jde o údajnou nesoudržnost odůvodnění, v bodě 59 odůvodnění napadeného rozhodnutí se konstatuje:

„Pro účely odstupňovaného zacházení Komise použila rok 2003 jako referenční rok pro určení hodnoty tržeb [žalobkyně] a společnosti Toshiba. Tento přístup je soudržný se zjištěními Tribunálu v [rozsudku ze dne 12. července 2011, Toshiba v. Komise (T-113/07, Sb. rozh., EU:T:2011:343), a rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise (bod 8 výše, EU:T:2011:345)].“

- 94 Podle bodu 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí:

„Jelikož v roce 2003, jak [bylo] prokázáno v [rozhodnutí z roku 2007], se [žalobkyně] a Toshiba účastnily kartelové dohody prostřednictvím svého společného podniku TM T&D, Komise použila celosvětový obrat [v oblasti] PISP, kterého dosáhla TM T&D v roce 2003 pro stanovení výchozí částky, která byla použita pro účely výpočtu pokuty, která má být uložena [žalobkyni] a [společnosti] Toshiba za období od 1. října 2002 do 11. května 2004 [...]. Komise však neuložila [tuto] předpokládanou výchozí částku pokuty jako samostatnou pokutu, ale použila ji pouze i) jako základ pro výpočet zvýšení za období od 1. října 2002 do 11. května 2004 a ii) jako základ pro stanovení jednotlivých výchozích částek pokuty společnosti Toshiba a [žalobkyně] za období jejich individuální účasti na kartelové dohodě [...].“

- 95 Tyto dvě části nejsou nesoudržné a nesvědčí ani o tom, že by se Komise nejprve rozhodla určit jednotlivé hodnoty tržeb žalobkyně a společnosti Toshiba a pak tuto metodiku opustila a rozdělila výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi její akcionáře.
- 96 Z bodů 59 a 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž v podstatě spíše vyplývá, že v případě žalobkyně musí být obecné pravidlo sledované v rozhodnutí z roku 2007, na kterém Tribunál trval v rozsudku Mitsubishi v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), tedy použití roku 2003 jako referenčního roku pro určení hodnoty tržeb, uplatněno podle zvláštních pravidel, protože během uvedeného roku sama žalobkyně nedosáhla tržeb z PISP, vzhledem ke skutečnosti, že své činnosti v tomto odvětví převedla na společnost TM T&D. Takové odůvodnění je soudržné a splnilo požadavky stanovené judikaturou v bodě 53 výše.
- 97 Za těchto okolností je třeba zamítnout druhou výhradu jako neopodstatněnou v rozsahu, v němž se týká porušení povinnosti uvést odůvodnění.
- 98 S ohledem na výše uvedené musí být devátý žalobní důvod zčásti odmítnut jako nepřijatelný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o způsob přičtení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D

- 99 Osmým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o způsob, jakým jí byla přičtena výchozí částka pokuty za období před založením společnosti TM T&D.
- 100 Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že Komise měla místo určení předpokládané výchozí částky pokuty pro společnost TM T&D a její rozdělení mezi žalobkyni a společnost Toshiba nejprve spíše mezi tyto dvě společnosti rozdělit obrat společnosti TM T&D za rok 2003, dále vypočítat jejich podíly na celosvětovém trhu v roce 2003 na základě jejich jednotlivých podílů na obratu společnosti TM T&D a nakonec je zařadit do odpovídající skupiny výchozích částek, určené v rozhodnutí z roku 2007 podle podílů na celosvětovém trhu. Žalobkyně tvrdí, že se s ní tedy zacházelo stejně jako s evropskými výrobci.
- 101 Žalobkyně podporuje svůj postoj třemi řadami argumentů.
- 102 Zaprvé odkazuje na některé pasáže napadeného rozhodnutí, z nichž vyplývá, že stanovení výše pokut mělo být založeno na hodnotě tržeb PISP v roce 2003.
- 103 Zadruhé žalobkyně uvádí několik argumentů, které se v podstatě týkají údajné nesoudržnosti mezi volbou určit výchozí částku pokuty pro společnost TM T&D a skutečností, že pokuty byly uloženy samotné žalobkyni.
- 104 Zatřetí žalobkyně kritizuje konstatování Komise uvedené v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého měla metoda, kterou navrhla, za následek použití jejího virtuálního obratu za rok 2001.
- 105 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.
- 106 Úvodem je třeba připomenout, že Komise při stanovování výše pokut disponuje určitým prostorem pro uvážení s cílem směřovat chování podniků k dodržování pravidel hospodářské soutěže (viz rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, bod 66 výše, EU:T:2004:118, bod 216 a citovaná judikatura).

- 107 Komise stanoví výši pokuty v závislosti na závažnosti protiprávního jednání, a pokud je to třeba, v závislosti na jeho době trvání. Závažnost protiprávního jednání musí být stanovena na základě kritérií, jako jsou zvláštní okolnosti věci, její kontext a odrazující dosah pokut. Je třeba zohlednit objektivní skutečnosti, jako je obsah a doba trvání protisoutěžních jednání, jejich počet a intenzita, rozsah dotčeného trhu a zhoršení hospodářského veřejného pořádku. Analýza musí rovněž zohlednit relativní význam a podíl odpovědných podniků na trhu, jakož i případné opakování protiprávního jednání (rozsudek Aalborg Portland a další v. Komise, bod 38 výše, body 89 až 91).
- 108 Nicméně Komise je při každém rozhodování o uložení pokuty podle práva hospodářské soutěže povinna dodržovat obecné právní zásady, mezi které patří zásada rovného zacházení, tak jak byla vyložena unijními soudy (rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Archer Daniels Midland v. Komise, T-59/02, Sb. rozh., EU:T:2006:272, bod 315). Podle ustálené judikatury zásada rovného zacházení nebo zákazu diskriminace vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné (viz rozsudek ze dne 14. května 1998, BPB de Eendracht v. Komise, T-311/94, Recueil, EU:T:1998:93, bod 309 a citovaná judikatura).
- 109 V projednávané věci je třeba na úvod uvést, že žalobkyně nepopírá, že během referenčního roku, tedy roku 2003, sama nezaznamenala tržby PISP, jelikož v roce 2002 převedla své činnosti v tomto odvětví na společnost TM T&D.
- 110 Tato okolnost znamená, že pokuta žalobkyně nemohla být vypočtena přesně stejným způsobem jako pokuta evropských příjemců rozhodnutí z roku 2007, a tedy v této otázce nebyla její situace srovnatelná se situací posledně uvedených.
- 111 Za těchto okolností se Komise správně rozhodla, když místo toho, aby rozdělila celosvětové tržby PISP společnosti TM T&D mezi její akcionáře a určila jejich jednotlivé výchozí částky pokuty na základě jejich jednotlivých podílů na uvedených tržbách, raději stanovila předpokládanou výchozí částku pokuty společnosti TM T&D a tu rozdělila mezi její akcionáře.
- 112 Jak totiž vyplývá z druhého bodu odůvodnění napadeného rozhodnutí a z bodu 61 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, TM T&D byla společným podnikem zcela odpovědným za výrobu a prodej PISP. TM T&D tak představovala subjekt oddělený od svých akcionářů, ačkoli jimi byla společně kontrolována.
- 113 Tato okolnost mimoto vyplývá z bodu 7.2.7 rozhodnutí z roku 2007, ve kterém jsou uvedeny osoby, kterým je určeno. Žalobkyně a Toshiba byly totiž v bodech 407 a 435 odůvodnění uvedeného rozhodnutí výslovně činěny odpovědnými jako akcionáři za „protiprávní jednání, kterého se TM T&D dopustila v období od 1. října 2002 do 11. května 2004“.
- 114 Argumenty žalobkyně nemohou tento závěr zpochybnit.
- 115 První řadou argumentů, uvedenou v bodě 102 výše, totiž žalobkyně tvrdí, že z bodů 59 až 62 a 66 napadeného rozhodnutí vyplývá, že stanovení výše pokut mělo být založeno na hodnotě individuálních tržeb z prodeje PISP žalobkyně a společnosti Toshiba v roce 2003.
- 116 Jak již bylo konstatováno v bodě 96 výše, z bodů 59 a 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí v podstatě vyplývá, že v případě žalobkyně musí být obecné pravidlo sledované v rozhodnutí z roku 2007, na kterém Tribunál trval v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), tedy použití roku 2003 jako referenčního roku pro určení hodnoty tržeb, uplatněno podle zvláštních pravidel, protože během uvedeného roku sama žalobkyně nedosáhla tržeb z PISP, vzhledem ke skutečnosti, že své činnosti v tomto odvětví převedla na společnost TM T&D.

- 117 Tento výklad potvrzují jak body 62 a 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak i rozsudek Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:343), v němž Tribunál výslovně uvedl metodu, kterou Komise použila v napadeném rozhodnutí, jako vhodný příklad.
- 118 Pokud jde o druhou řadu argumentů, uvedenou v bodě 103 výše, žalobkyně tvrdí, že jelikož cílem určení její výchozí částky pokuty je uložit jí individuální pokutu, Komise se nemůže dovolávat toho, že se žalobkyně v roce 2003 zúčastnila protiprávního jednání prostřednictvím společnosti TM T&D. Pokud totiž jde o pokutu odpovídající období před založením společnosti TM T&D, která je pokutou individuálně uloženou žalobkyni, měla být použitelná výchozí částka pokuty vypočtena podle téže metodiky, jako je metodika uplatněná v případě ostatních účastníků protiprávního jednání, a tedy na základě jejího obratu v roce 2003. Výchozí částka pokuty společnosti TM T&D je odlišnou částkou, použitelnou pro období činnosti společnosti TM T&D.
- 119 V tomto ohledu již bylo v bodech 109 a 110 výše uvedeno, že pokuta žalobkyně nemohla být vypočtena přesně stejným způsobem jako pokuta evropských příjemců rozhodnutí z roku 2007, jelikož žalobkyně v roce 2003 neměla vlastní obrat týkající se PISP. Skutečnost, že v napadeném rozhodnutí byly pokuty uloženy jen žalobkyni a společnosti Toshiba vzhledem k zániku společnosti TM T&D v roce 2005, nemůže mít za následek, že Komise bude mít povinnost uměle rozdělit obrat posledně uvedené společnosti bez zohlednění skutečnosti, že během referenčního roku byla na trhu aktivní jako subjekt odlišný od svých akcionářů. Takový přístup by totiž skutečně vedl k odklonu od sděleného záměru Komise vycházet z obrátů dosažených během uvedeného roku při stanovení výše pokut.
- 120 V rámci třetí řady argumentů, uvedené v bodě 107 výše, žalobkyně popírá, že by použití metody, kterou navrhuje, mělo za následek použití „virtuálních obrátů za rok 2001“. Žalobkyně v tomto kontextu upřesňuje, že část obratu, který by jí měl být připsán podle metody, kterou doporučuje, stále představuje část obratu společnosti TM T&D v roce 2003, která nemá nic společného s jejím obratem v roce 2001.
- 121 V tomto ohledu je třeba připustit, že smysl páté věty bodu 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle které metoda navrhovaná žalobkyněmi „je nevhodná, neboť zahrnuje srovnání virtuálních obrátů [žalobkyně] a společnosti Toshiba za rok 2001 s obraty jiných podniků za rok 2003“, není zcela jasný zejména proto, že Komise nedefinovala výraz „virtuální obrat za rok 2001“.
- 122 Komise ve třetí a čtvrté větě bodu 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlila, že metoda navrhovaná žalobkyní neumožňuje zohlednit význam společnosti TM T&D jakožto entity, která se účastnila protiprávního jednání v roce 2003, v rámci tohoto protiprávního jednání. V kontextu vět, které bezprostředně předcházejí páté větě téhož bodu 66 odůvodnění, tato věta tedy vyjadřuje, že podle názoru Komise by měla metoda navrhovaná žalobkyní za následek umělé rozdělení obratu společnosti TM T&D, navzdory jejímu postavení jakožto entity lišící se od jejích akcionářů, pro účely určení virtuálních obrátů těchto posledně uvedených společností. Jak tedy vyplývá z bodů 111 až 113 a 119 výše, toto konstatování Komise je opodstatněné.
- 123 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám je třeba osmý žalobní důvod zamítnout.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality při stanovování podílů na výchozí částce pokuty společnosti TM T&D, která se má rozdělit mezi žalobkyni a společnost Toshiba

- 124 V šestém žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že v rámci výpočtu výše pokuty Komise v bodě 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávným způsobem rozdělila výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi ni a společnost Toshiba. Volba Komise rozdělit výchozí částku pokuty

společnosti TM T&D podle podílu na tržbách z prodejů PISP, které dosáhly žalobkyně a Toshiba během roku před založením společnosti TM T&D, tedy v roce 2001, způsobila nadhodnocení části výchozí částky pokuty společnosti TM T&D přičtené žalobkyni.

- 125 Žalobkyně v této souvislosti zdůrazňuje, že její volba vykonávat své činnosti v oblasti PISP prostřednictvím společnosti TM T&D nemůže být relevantní v rámci výpočtu výše pokuty. Jelikož TM T&D byla v plném rozsahu společným podnikem, jehož práva, povinnosti, rozhodovací pravomoci a zisky byly rozděleny na stejné části mezi oba akcionáře, domnívá se žalobkyně, že jí Komise měla přiřadit 50 % výchozí částky pokuty společnosti TM T&D.
- 126 Žalobkyně dodává, že cíl, který uvádí Komise k odůvodnění rozdělení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D, nebyl sledován v případě evropských výrobců. Jejich výchozí částky pokuty byly totiž jednoduše stanoveny vzhledem k jejich obratu za poslední celý rok protiprávního jednání, tedy za rok 2003, aniž Komise zjišťovala, zda tyto obraty jsou reprezentativní. Konkrétně Komise stanovila výchozí částku v případě společnosti Schneider na 40 % výchozí částky pokuty společného podniku VA Tech, protože tato sazba odpovídala výši jejího podílu ve VAS, aniž stanovila přesný podíl na tržbách společnosti Schneider ve srovnání s tržbami společnosti VA Tech v okamžiku založení VAS.
- 127 Za těchto okolností se žalobkyně domnívá, že byla předmětem neodůvodněného nerovného zacházení ze strany Komise.
- 128 Konečně žalobkyně tvrdí, že Komise měla rozdělit výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi její akcionáře podle výše jejich účasti na posledně uvedené společnosti, aby se tak předešlo vrácení se do roku 2001 v rámci srovnání jednotlivých postavení různých výrobců v roce 2003, jak to naznačuje tvrzení Komise uvedené v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 129 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně. Na jedné straně uvádí, že relevantnost cíle sledovaného Komisí při dělení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D byla uznána Tribunálem v rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345). Na druhé straně se případ společnosti Schneider v několika ohledech liší od projednávaného případu.
- 130 Úvodem je třeba připomenout, že se Komise v bodech 62 a 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozhodla rozdělit předpokládanou výchozí částku pokuty společnosti TM T&D mezi žalobkyni a společnost Toshiba podle jejich podílů na tržbách z prodejů PISP v roce 2001, aby se zohlednila nestejná schopnost žalobkyně a společnosti Toshiba přispívat k protiprávnímu jednání během období před založením společnosti TM T&D. Jelikož tržní podíl žalobkyně, pokud jde o PISP, byl značně větší než tržní podíl společnosti Toshiba, byly jí v bodě 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí přiřazeny přibližně dvě třetiny výchozí částky pokuty společnosti TM T&D, zatímco společnosti Toshiba byla přiřazena jen jedna třetina této částky.
- 131 V tomto ohledu zaprvé není zpochybňováno, že žalobkyně a společnost Toshiba vlastnila každá 50 % základního kapitálu společnosti TM T&D. Tato okolnost však nemá vliv na to, že činnosti v oblasti PISP, které posledně uvedené společnosti převedly na společnost TM T&D při jejím založení, a tržní podíly odpovídající těmto činnostem byly nerovné z důvodu vzájemného konkurenčního postavení žalobkyně a společnosti Toshiba na trhu PISP v rozhodném okamžiku.
- 132 Za těchto okolností žalobkyně nesprávně poukazuje na výši podílů jí samotné a společnosti Toshiba na základním kapitálu společnosti TM T&D, které mohly být odůvodněny nebo ovlivněny okolnostmi, které nesouvisely s trhem s PISP, s cílem nezohlednit skutečnou situaci na tomto trhu, jak ji potvrzují obraty za rok 2001, což byl poslední celý rok před založením společnosti TM T&D.

- 133 Zadržet, pokud jde o výhradu vycházející z porušení zásady rovného zacházení, je třeba připomenout, že z judikatury uvedené v bodě 108 výše vyplývá, že vždy, když se Komise rozhodne uložit pokuty na základě práva hospodářské soutěže, uvedená zásada vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné.
- 134 V projednávaném případě se nepochybně, že výše pokuty žalobkyně byla vypočtena způsobem odlišujícím se od způsobu uplatněného při výpočtu výše pokut evropských výrobců. Vzhledem k tomu je třeba uvést, že se žalobkyně nacházela v jiné situaci jak ve srovnání s uvedenými výrobci obecně, tak konkrétně ve vztahu ke společnosti Schneider.
- 135 Na jedné straně totiž činnosti v oblasti PISP, které dříve prováděly žalobkyně a společnost Toshiba, vykonával během referenčního roku jejich společný podnik, TM T&D. Tato okolnost odlišuje případ žalobkyně od případu evropských podniků, s výjimkou společností Schneider a VA Tech, které spojily své činnosti v oblasti PISP v rámci VAS.
- 136 Na druhé straně žalobkyně neprávem tvrdí, že Komise neměla v úmyslu zohlednit konkurenční postavení týkající se dvou akcionářů VAS, společností Schneider a VA Tech, při určování jejich pokut. Jak totiž bylo konstatováno v bodě 275 rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), Komise sledovala stejný cíl v bodě 489 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, ve kterém se odvolávala výslovně na „příspěvek společnosti Schneider do společného podniku, pokud jde o tržby z prodejů,“ v okamžiku založení VAS. Komise se však domnívala, že tento příspěvek se adekvátně odrážel ve výši podílu společnosti Schneider na kapitálu VAS.
- 137 V projednávaném případě však Komise měla k dispozici explicitní a jasné poznatky, a to obraty žalobkyně a společnosti Toshiba v roce 2001, které naznačují, že jejich jednotlivé výše podílů na kapitálu společnosti TM T&D neodpovídaly jejich individuálnímu postavení na trhu během nejdélejší části období protiprávního jednání. V tomto ohledu žalobkyně netvrdí ani existenci takových poznatků, pokud jde o postavení společnosti Schneider v rámci VAS.
- 138 Za těchto okolností volba Komise nezohlednit výši podílu žalobkyně a společnosti Toshiba na základním kapitálu společnosti TM T&D jako kritérium pro rozdělení výchozí částky pokuty této posledně uvedené společnosti a upřednostnit tržby žalobkyně a společnosti Toshiba v roce 2001 v oblasti PISP, nepředstavuje porušení zásady rovného zacházení.
- 139 Pokud jde o to, že žalobkyně v tomto kontextu opět tvrdí, že Komise neodůvodnila nerovné zacházení, jehož byla žalobkyně předmětem, je třeba odkázat na body 80 až 82 výše.
- 140 Zatřetí, pokud jde o tvrzení žalobkyně uvedené v bodě 128 výše, je pravda, že ponechání tržeb z prodejů PISP žalobkyně a společnosti Toshiba dosažených v roce 2001 jako kritéria pro rozdělení směřuje k zavedení prvku odkazujícího na jiný rok, než je referenční rok, tedy rok 2003, do výpočtu.
- 141 Nejprve je však nesporné, že základním údajem podporujícím způsob výpočtu použitý Komisí je obrat společnosti TM T&D za referenční rok, což znamená, že uvedená metoda umožňuje objektivní srovnání s ostatními podniky, které se účastnily kartelové dohody. Tato okolnost se ostatně výslovně objevuje v bodě 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- 142 Dále, jak vyplývá z bodů 131 a 132 výše zohlednění tržeb z prodejů PISP žalobkyně a společnosti Toshiba za rok 2001 umožňuje reflektovat jejich skutečné postavení na trhu PISP během nejdélejší části období protiprávního jednání, tedy postavení, která nebyla věrně vyjádřena výškou jejich podílu na základním kapitálu společnosti TM T&D.
- 143 Konečně zohlednění tržeb z prodejů PISP žalobkyně a společnosti Toshiba za rok 2001 jako kritéria pro rozdělení výchozí částky pokuty společnosti TM T&D bylo výslovně uvedeno v bodě 276 rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), jako metoda umožňující uvést do

souladu zásadu rovného zacházení, která stanoví ponechání téhož referenčního roku ve vztahu ke všem účastníkům protiprávního jednání, s vůlí Komise reflektovat nerovné konkurenční postavení žalobkyně a společnosti Toshiba v okamžiku založení společnosti TM T & D.

144 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba šestý žalobní důvod zamítnout.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality, pokud jde o to, že Komise vypočetla výši pokuty žalobkyně stejným způsobem jako výši pokut evropských výrobců

145 V třetím žalobním důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu proporcionality, jelikož vypočetla výši její pokuty stejným způsobem jako výši pokut evropských výrobců. Uvádí, že se účastnila dohody GQ, zpochybňuje, že by se účastnila obecné dohody, a neúčastnila se dohody EQ, o jejíž existenci nevěděla. Za těchto okolností, i za předpokladu, že by jí mohla být přičtena odpovědnost za obecnou dohodu, je přístup Komise sestávající z toho, že ji sankcionuje stejným způsobem jako evropské výrobce, ačkoli se uvedení výrobci zúčastnili, kromě obecné dohody a dohody GQ, i dohody EQ, v rozporu se zásadami ekvity a proporcionality. Jak totiž vyplývá z judikatury, účast na dvou velmi závažných protiprávních jednáních musí být sankcionována přísněji než účast na jednom závažném protiprávním jednání.

146 Žalobkyně dodává, že v tomto kontextu Komise ve své odpovědi na její kasační opravný prostředek proti rozsudku Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345), připustila, že ABB zvýšila závažnost protiprávního jednání tím, že připustila, že do tohoto protiprávního jednání byli zapojeni kromě evropských výrobců i japonské výrobce.

147 Stejně tak protiprávní jednání, kterých se zúčastnila žalobkyně, podle ní vykazují rozdílný stupeň závažnosti. Dohoda EQ totiž způsobila odstranění hospodářské soutěže mezi skutečnými konkurenty na evropském trhu, a tedy měla podstatný dopad na evropský trh, kdežto dohoda GQ a údajná obecná dohoda, pokud se prokáže, mohla odstranit nanejvýš potenciální konkurenty. Ve skutečnosti však dohoda GQ a údajná obecná dohoda neměly žádný účinek v EHP, jelikož japonské výrobce, a zejména žalobkyně, nebyli věrohodnými konkurenty na tomto území z důvodu existence hospodářských a technických překážek objektivní povahy.

148 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně. Zvláště uvádí, že protiprávní jednání konstatované v rozhodnutí z roku 2007 bylo jediným a trvajícím protiprávním jednáním a že účast japonských podniků, včetně žalobkyně, na tomto protiprávním jednání nebyla méně závažná než účast evropských podniků.

149 Úvodem je třeba uvést, že konstatování žalobkyně, podle něhož žalobkyně zpochybňuje svou účast na obecné dohodě, přesahuje předmět tohoto sporu. Účast žalobkyně na obecné dohodě byla totiž konstatována v rozhodnutí z roku 2007, které se v tomto ohledu stalo pravomocným v návaznosti na vyhlášení rozsudku Siemens v. Komise, bod 25 výše (EU:C:2013:866). Napadené rozhodnutí se naproti tomu netýká konstatování účasti žalobkyně na protiprávním jednání, ale pouze pokuty, která jí v důsledku toho má být uložena.

150 Pokud jde o další výhrady podle judikatury, jestliže se protiprávního jednání dopustilo více podniků, je třeba přezkoumat závažnost účasti každého z nich na protiprávním jednání (viz rozsudek ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Participazioni, C-49/92 P, Recueil, EU:C:1999:356, bod 150 a citovaná judikatura). Skutečnost, že se určitý podnik nepodílel na všech skutečnostech zakládajících kartelovou dohodu nebo že hrál malou roli v těch aspektech, jichž se účastnil, musí být zohledněna při posouzení závažnosti protiprávního jednání a určení výše pokuty (výše uvedený rozsudek Komise v. Anic Participazioni, EU:C:1999:356, bod 90).

- 151 V projednávané věci již bylo v bodech 2 až 4 výše připomenuto, že v rozhodnutí z roku 2007 Komise konstatovala existenci jediného a trvajících protiprávního jednání zahrnujícího obecnou dohodu, dohodu GQ a dohodu EQ. Žalobkyně tak nesprávně tvrdí, že se evropské podniky zúčastnily dvou protiprávních jednání, zatímco ona sama se zúčastnila pouze jednoho protiprávního jednání.
- 152 Zadruhé na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, její příspěvek k protiprávnímu jednání není menší tím, že se nepodílela na přidělování projektů PISP v EHP upraveném dohodou EQ.
- 153 V tomto ohledu je sice pravdou, že účast japonských a evropských výrobců na dohodách a jednáních ve vzájemné shodě konstatovaných v rozhodnutí z roku 2007 a týkajících se EHP neměla stejnou povahu. Japonské podniky, včetně žalobkyně, se totiž v rámci obecné dohody zavázaly neproniknout na trh EHP a jejich účast tedy spočívá v nekonání. Evropské podniky si zase rozdělily různé projekty PISP na téměř trhu, prostřednictvím koluzního konání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. července 2011, *Toshiba v. Komise*, T-113/07, EU:T:2011:343, bod 260).
- 154 Je však třeba uvést, že nekonání japonských podniků, včetně žalobkyně, bylo předběžnou podmínkou toho, aby evropští výrobci mohli přidělovat projekty PISP v EHP podle pravidel za tímto účelem dohodnutých (rozsudek *Toshiba v. Komise*, bod 153 výše, EU:T:2011:343, bod 261). Japonské podniky tudíž dodržováním svých závazků podle obecné dohody nutně přispívaly k fungování protiprávního jednání v jeho celku.
- 155 Kromě toho v bodech 220 a 226 rozsudku *Toshiba v. Komise*, bod 153 výše (EU:T:2011:343), Tribunál konstatoval, že účast japonských výrobců na obecné dohodě, která zahrnovala mechanismy oznamování a zahrnování projektů do kvóty, znamená, že japonské podniky věděly o tom, že projekty PISP v EHP byly vyhrazeny evropským výrobcům a že mohly rozumně předpokládat, že byly přidělovány v rámci koluzního mechanismu. Japonští výrobci tak bez ohledu na to, zda věděli o dohodě EQ jako takové, věděli o protiprávním jednání, které tato dohoda upravovala.
- 156 V důsledku toho je třeba dospět k závěru, že příspěvek žalobkyně k protiprávnímu jednání je srovnatelné s příspěvkem evropských podniků.
- 157 Zatřetí nelze uznat ani argument žalobkyně týkající se toho, že ABB zvýšila závažnost porušení tím, že připustila, že do něj byli zapojeni i japonští výrobci. Jistě je totiž pravdou, že čím více účastníků se účastní protiprávního jednání, tím je protiprávní jednání závažnější. Tato okolnost však neumožňuje vyvodit platné závěry o relativním příspěvkem vyplývajícím z účasti různých skupin těchto účastníků na dotčeném protiprávním jednání.
- 158 Začtvrté, pokud jde o srovnání závažnosti různých dotčených protisoutěžních chování, má na jedné straně žalobkyně tendenci uměle rozdělit různé složky jediného protiprávního jednání zjištěného v rozhodnutí z roku 2007.
- 159 Na druhé straně je argument žalobkyně založen na skutkovém předpokladu, podle kterého nebyla věrohodným konkurentem v EHP. Jak však vyplývá z bodů 161 až 182 níže, tento předpoklad žalobkyně právně dostačujícím způsobem neprokázala, což znamená, že jej nelze zohlednit v rámci tohoto žalobního důvodu.
- 160 Vzhledem ke všem předcházejícím úvahám je třeba třetí žalobní důvod zamítnout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že se Komise dopustila pochybení nezohledněním technických a ekonomických důkazů při určování vlivu jednání žalobkyně a při výpočtu výše její pokuty

- 161 Čtvrtým žalobním důvodem žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila pochybení nezohledněním technických a ekonomických důkazů při určování vlivu jednání žalobkyně a při výpočtu výše její pokuty. Uvádí, že poté, co jí bylo doručeno oznámení námitek z roku 2006, pověřila nezávislé odborníky vyhotovením technické zprávy a ekonomické zprávy, které nad jakoukoliv pochybnost prokazovaly, že neevropský dodavatel neměl žádnou šanci proniknout na evropský trh PISP v období od roku 1988 do roku 2004, kromě omezených a zvláštních prodejů, z důvodu ekonomických a technických překážek (dále jen „externí zprávy“).
- 162 Komise údajně nezohlednila externí správy při analýze dopadů tvrzených protiprávních jednání na evropský trh a nepředložila přesné argumenty, aby je vyvrátila. Omezila se totiž jen na to, že označila za obecné studie sepsané generickým slohem navzdory skutečnosti, že poskytovaly věrohodné vysvětlení o chybějících prodejkách žalobkyně v Evropě, které je relevantní, i pokud jde o odpovědnost podniku ve smyslu článku 101 SFEU.
- 163 Podle žalobkyně se tudíž Komise dopustila nesprávného posouzení tím, že vycházela z předpokladu, že žalobkyně mohla prodávat PISP v Evropě, a to navzdory jednoznačným závěrům externích zpráv, podle nichž nemohla prodávat tytéž PISP přímo evropským zákazníkům po většinu období protiprávního jednání. Z tohoto důvodu Komise údajně porušila povinnost přezkoumat ekonomický účinek případného protisoutěžního chování při stanovení výše pokuty, v důsledku čehož byla žalobkyni uložena nepřiměřená pokuta.
- 164 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně, a zejména relevanci a důkazní sílu externích zpráv.
- 165 V tomto ohledu z bodu 1 A pokynů o metodě stanovování pokut vyplývá, že při stanovení výše pokuty je nezbytné brát v úvahu skutečné hospodářské schopnosti původců protiprávního jednání způsobit významnou škodu jiným subjektům, zejména spotřebitelům.
- 166 Žalobkyně se ve své argumentaci v zásadě opět vrací k tvrzení, že její účast na protiprávním jednání nemohla způsobit újmu hospodářské soutěži v EHP na rozdíl od toho, co tvrdí Komise v bodech 314 až 318 rozhodnutí z roku 2007, které se mohou v projednávaném případě zohlednit, protože tyto body nejsou dotčeny rozsudkem Mitsubishi Electric v. Komise, bod 8 výše (EU:T:2011:345).
- 167 Zprv v tomto ohledu, jak již Komise konstatovala v bodě 317 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, existence společné dohody, a zejména mechanismu oznamování a zahrnování projektů do kvóty znamená, že evropští výrobci vnímali japonské výrobce jako potenciálně věrohodné konkurenty bez ohledu na určité objektivní překážky vstupu na trh, jejichž existenci mimoto Komise nezpochybňuje. Pokud by tomu tak nebylo, nebyla by obecná dohoda uzavřena a dodržována evropskými výrobci, pro které by vedla ke ztrátě části projektů PISP mimo EHP. V rozsahu, v němž byli evropští výrobci z důvodu svého privilegovaného postavení v Evropě obzvláště dobře schopni posoudit situaci v EHP, představuje jejich přijetí obecné dohody argument, který vážně zpochybňuje hodnověrnost teze obhajované žalobkyní (obdobně viz rozsudek ze dne 12. července 2011, Hitachi a další v. Komise, T-112/07, Sb. rozh., EU:T:2011:342, bod 319).
- 168 Zadruhé je třeba uvést, že externí zprávy předložené žalobkyní byly vypracovány pro zvláštní potřeby obhajoby v rámci řízení, které vedlo k přijetí rozhodnutí z roku 2007. Jak uvedla Komise v bodě 318 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, tyto zprávy byly vypracovány obecně a neuvádí se v nich, že by žalobkyně diskutovala o proveditelnosti nebo obchodní vhodnosti proniknutí na trh EHP.

- 169 Pokud jde dále o ekonomickou zprávu, je třeba uvést, že některé předložené argumenty jsou založeny na rozdílech existujících mezi vnitrostátními trhy v Evropě nebo na upřednostňování dodavatele již nainstalovaného zařízení. Přinejmenším pokud jde o jiné země než domovské země výrobců, však rozdíly mezi vnitrostátními trhy ovlivňovaly i evropské výrobce, což znamená, že japonští výrobci nebyli *a priori* v tomto bodě znevýhodňováni. Stejně tak uspokojivý předchozí vztah s dodavatelem směřuje k znevýhodňování všech dalších dodavatelů, nezávisle na skutečnosti, zda jsou evropští nebo japonští (obdobně viz rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 167 výše, EU:T:2011:342, bod 323).
- 170 Kromě toho některá tvrzení uvedená v ekonomické zprávě nejsou přesvědčivá.
- 171 Pokud jde o institucionální překážky uvedené v bodě 3 uvedené zprávy, samotní autoři připouštějí, že jejich význam se od roku 1996 snížil.
- 172 Pokud jde o analýzu nákladů týkajících se výroby, uvedenou v bodě 4.1 ekonomické zprávy, autoři se opírají, pokud jde o náklady na práci, o „průměrný rozdíl“ za období od roku 1980 do roku 2003. Tento nadměrně obecný přístup zahrnuje do výpočtu údaje za roky, které nejsou relevantní, a co je ještě důležitější, zamlžuje skutečnost, že rozdíl byl mnohem menší během určitých období, a zejména mezi lety 1996 a 2003, jak vyplývá ze zobrazení č. 4 na straně 15 ekonomické zprávy. Stejně tak, pokud jde o náklady na ocel, údaje uvedené v tabulce č. 4 na straně 16 ekonomické zprávy, podle nichž cena v Japonsku byla nižší o 3 % mezi lety 1997 a 2004, protirečí konstatování autorů, nacházejícímu se na těžké straně, podle kterého „Japonsko nemá výhodu nebo nevýhodu, pokud jde o ocel“. V důsledku toho rozdíl v nákladech na výrobu ve výši 22 %, uvedený v tabulce č. 5 ekonomické zprávy, není důvěryhodný, zejména stran druhé poloviny období protiprávního jednání.
- 173 Pokud jde o technickou zprávu, její autor pracoval s žalobkyní na dvou projektech v minulosti, což přispívá v určité míře ke zpochybnění jeho nezávislosti. Stejně tak se zdá, že dotyčný expert má přímé podrobné poznatky, pouze pokud jde o trh Spojeného království a jeho závěry týkající se ostatních zemí EHP vycházejí z informací poskytnutých jinými osobami aktivními v daném odvětví, jak vyplývá z bodů 1, 20, 22 a 31 technické zprávy. Kromě toho některé z těchto závěrů, uvedených v bodech 4, 5, 31 a 32 technické zprávy, se netýkají technické oblasti nebo jsou formulovány nedostatečně kategoricky, ba dokonce zvlášť opatrně.
- 174 Nicméně technická zpráva konstatuje dvě obtíže technické povahy, které jsou *a priori* relevantní, tedy na jedné straně částečnou neslučitelnost sortimentu PISP žalobkyně s parametry požadovanými evropskými zákazníky, na kterou poukazují body 29 a 30 technické zprávy, a na druhé straně nutnost provést dodatečné zkoušky v nezávislé laboratoři, obecně uznávané evropskými zákazníky, která se uvádí v bodě 28 technické zprávy. Sám autor technické zprávy však připouští v bodě 30 této zprávy, že žalobkyně by mohla vytvořit výrobky pro evropský trh. Jeho jediná kritická poznámka v této souvislosti se týkala nákladů na tuto operaci, což je však již úvaha přesahující kontext technické zprávy, a tedy oblasti znaleckého posuzování jejího autora.
- 175 Kromě toho v rozsudku Hitachi a další v. Komise, bod 167 výše (EU:T:2011:342), Tribunál již v tomto ohledu konstatoval, že japonský výrobce, který chce proniknout na trh EHP, je povinen přizpůsobit dotyčný výrobek platným normám vyplývajícím ze standardů definovaných Mezinárodní elektrotechnickou komisí, provést určitý počet testů souladu se standardy a získat odpovídající osvědčení. Nicméně žalobkyně nezpochybňuje, že japonští výrobci byli v minulosti schopni splňovat tyto formální náležitosti, jelikož ojedinele prodávali výrobky PISP v EHP a častěji je také prodávali na jiných územích, kde jsou rovněž používány standardy definované Mezinárodní elektrotechnickou komisí (viz obdobně rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 167 výše, EU:T:2011:342, bod 321).
- 176 Technická zpráva rovněž odkazuje na dodatečné technické požadavky a zvyklosti používané v některých zemích západní Evropy. Avšak pokud jde přinejmenším o jiné než domovské země výrobců, takové požadavky se používaly na všechny případné dodavatele, evropské či japonské (obdobně viz rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 167 výše, EU:T:2011:342, bod 322).

- 177 Totéž platí, pokud jde o údajné upřednostňování vnitrostátních výrobců, uvedené v bodech 26 a 29 technické zprávy, protože z napadeného rozhodnutí vyplývá, že právě v jiných zemích EHP než v domovských zemích se nevyskytovali věrohodní vnitrostátní dodavatelé. Taková úvaha je použitelná *a fortiori* ve vztahu k údajnému upřednostňování dodavatele již nainstalovaného zařízení, uvedenému v bodech 26, 28 a 31 technické zprávy z důvodů uvedených v bodě 169 výše.
- 178 Kromě toho z technické zprávy vyplývá, že překážky vstupu, které jsou v ní popsány, se většinou od druhé poloviny devadesátých let postupně zmenšovaly.
- 179 Pro vyvození závěru ze zkoumání obou zpráv je třeba uvést, že jejich důkazní sílu zpochybňuje i skutečná situace na trhu. Jak totiž již bylo uvedeno v bodě 175 výše a jak také vyplývá z bodu 316 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007, japonští výrobci, včetně žalobkyně, byli schopni v období protiprávního jednání ojedinele prodávat PISP v EHP, jakož i je častěji prodávat ve zbývajících částech Evropy a v oblasti Středomoří. V relevantním období tak byli schopni překonávat překážky obdobné překážkám, které v projednávaném případě uvádí žalobkyně.
- 180 Zatřetí je třeba poznamenat, že dlouhodobost obecné dohody, a tedy nepřítomnost japonských výrobců na trhu EHP, mohla uměle posílit některé překážky vstupu, uvedené žalobkyní, obzvláště překážky spojené s přijetím japonských dodavatelů evropskými zákazníky. Přitom není možné připustit, aby žalobkyně uplatňovala důsledky fungování protiprávního jednání, kterého se účastnila, k tomu, aby žádala snížení pokuty, která jí byla uložena za totéž protiprávní jednání (obdobně viz rozsudek Hitachi a další v. Komise, bod 167 výše, EU:T:2011:342, bod 327).
- 181 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba dospět k závěru, že žalobkyně právně dostačujícím způsobem nepodložila své tvrzení, podle kterého její účast na protiprávním jednání nemohla způsobit škodu hospodářské soutěži v EHP. Za těchto okolností nelze Komisi vytýkat, že uvedené tvrzení nezohlednila při výpočtu výše pokuty žalobkyně.
- 182 Čtvrtý žalobní důvod je proto třeba zamítnout.
- K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o výpočet odrazujícího koeficientu
- 183 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, zásadu rovného zacházení a zásadu proporcionality při výpočtu odrazujícího koeficientu, který byl na ni použit.
- 184 V tomto ohledu žalobkyně připomíná, že hranice použité pro rozdělení účastníků kartelové dohody do kategorií, aby se určily odrazující koeficienty, mají být určeny soudržným a objektivním způsobem. Domnívá se, že neměla být sama zařazena do třetí kategorie s odrazujícím koeficientem 1,5, ale do stejné kategorie jako ABB s koeficientem 1,25.
- 185 Na jedné straně je totiž rozdíl mezi jejím obratem a obratem ABB srovnatelný s rozdílem mezi obraty společností Siemens a Hitachi, které byly obě zařazeny do první kategorie s koeficientem odrazení 2,5.
- 186 Na druhé straně byly rozdíly mezi obraty podniků patřících do první a druhé kategorie, jakož i podniků patřících do druhé a třetí kategorie značně vyšší než rozdíl mezi obraty žalobkyně a ABB.
- 187 V této souvislosti Komise údajně nepředložila objektivní odůvodnění svého přístupu, čímž porušila zásady rovného zacházení a proporcionality. V důsledku toho se žalobkyně domnívá, že Tribunál má na ni uplatnit odrazující násobící faktor 1,25, podobně jako v rozsudku Tokai Carbon a další v. Komise, bod 66 výše (EU:T:2004:118).
- 188 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů žalobkyně.

- 189 V této souvislosti z bodu 320 rozsudku Siemens v. Komise, bod 70 výše (EU:T:2011:68), vyplývá, že odrazující koeficienty určené v rozhodnutí z roku 2007, na které odkazují body 70 a 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jsou proporcionální obrátům všech dotýčných podniků s výjimkou společnosti Siemens, u níž je úměra sestupná, jelikož byl v jejím případě uplatněn stejný koeficient jako v případě společnosti Hitachi, ačkoliv její celosvětový obrát za rok 2005 byl více než o 6 miliard eur vyšší než obrát společnosti Hitachi.
- 190 Rovněž podle bodu 320 rozsudku Siemens v. Komise, bod 70 výše (EU:T:2011:68), takový vztah proporcionality splňuje požadavky, které Tribunál uvedl v bodě 338 rozsudku ze dne 5. dubna 2006, Degussa v. Komise (T-279/02, Sb. rozh., EU:T:2006:103), podle kterého zařazení podniků do kategorií za účelem stanovení odrazujícího koeficientu musí být v souladu se zásadou rovného zacházení objektivně odůvodněné.
- 191 Stejně tak v bodě 322 rozsudku Siemens v. Komise, bod 70 výše (EU:T:2011:68), Tribunál odmítl jako neúčinný odkaz žalobkyně v daném případě na rozsudek Tokai Carbon a další v. Komise, bod 66 výše (EU:T:2004:118), jelikož tento rozsudek byl vydán za odlišných skutkových okolností.
- 192 Za těchto okolností je třeba dospět k závěru, že odrazující koeficient použitý na žalobkyni byl stanoven objektivně odůvodnitelnou metodou, zvláště pokud jde o volbu Komise umístit ji do jiné kategorie, a nikoli zařadit ji do stejné kategorie jako ABB.
- 193 Je tedy třeba zamítnout výhradu vycházející z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality.
- 194 Jelikož se s žalobkyní nezacházelo tak, že by to představovalo porušení zásady rovného zacházení, Komise nebyla povinna poskytnout zvláštní odůvodnění ohledně stanovení odrazujícího koeficientu vztahujícího se na žalobkyni.
- 195 Ostatně, jak již bylo uvedeno v bodě 70 výše, z bodů 310 až 317 rozsudku Siemens v. Komise, bod 70 výše (EU:T:2011:68), vyplývá, že v bodě 491 odůvodnění rozhodnutí z roku 2007 Komise právně dostačujícím způsobem uvedla skutečnosti zohledněné pro účely zvýšení výchozích částky pokuty za účelem odrazení. Jelikož je toto konstatování použitelné na odrazující koeficient uložený žalobkyni v napadeném rozhodnutí, je třeba dospět k závěru, že žalobkyně měla možnost seznámit se s odůvodněním tohoto zvýšení, pokud jde o výchozí částku její pokuty, a uplatnit svá práva, a že Tribunál byl schopen vykonat svůj přezkum.
- 196 Proto je třeba každopádně zamítnout výhradu vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i druhý žalobní důvod v plném rozsahu.
- 197 Vzhledem k tomu, že byly všechny důvody uvedené na podporu hlavního návrhu zamítnuty, je třeba jej zamítnout v plném rozsahu.

K podpůrnému návrhu směřujícímu ke snížení výše pokuty

- 198 Svým podpůrným návrhem žalobkyně navrhuje, aby Tribunál změnil článek 1 napadeného rozhodnutí a zrušil, nebo alespoň snížil výši pokuty, která jí byla uložena.
- 199 V tomto ohledu je třeba uvést, že podpůrný návrh není podpořen jinými důvody nebo argumenty, než jsou ty, které jsou uvedeny na podporu hlavního návrhu. Proto vzhledem k předcházejícím úvahám a neexistenci jiných prvků v projednávaném případě, které by mohly vést ke zrušení pokuty, nebo pokud by k takovému zrušení nedošlo, ke snížení výše pokuty, která byla uložena žalobkyni, není namístě, aby Tribunál při výkonu své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci vyhověl podpůrnému návrhu.

200 Žalobu je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

201 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Mitsubishi Electric Corp. se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. ledna 2016.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	1
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	4
Právní otázky	5
K hlavnímu návrhu směřujícímu ke zrušení napadeného rozhodnutí	5
K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady řádné správy a práva žalobkyně na obhajobu	5
– O výhradách týkajících se porušení práva žalobkyně na obhajobu	6
– K výhradám týkajícím se odůvodnění napadeného rozhodnutí	7
K sedmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o stanovení podílů na výchozí částce pokuty společnosti TM T&D, která se má rozdělit mezi žalobkyni a společnost Toshiba	10
K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a práva žalobkyně na obhajobu, pokud jde o způsob přičtení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D	11
K osmému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o způsob přičtení výchozí částky pokuty žalobkyni za období před založením společnosti TM T&D	13
K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady rovného zacházení a zásady proporcionality při stanovování podílů na výchozí částce pokuty společnosti TM T&D, která se má rozdělit mezi žalobkyni a společnost Toshiba	15
K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality, pokud jde o to, že Komise vypočetla výši pokuty žalobkyně stejným způsobem jako výši pokut evropských výrobců	18
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z toho, že se Komise dopustila pochybení nezohledněním technických a ekonomických důkazů při určování vlivu jednání žalobkyně a při výpočtu výše její pokuty	20
K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění, zásady rovného zacházení a zásady proporcionality, pokud jde o výpočet odrazujícího koeficientu	22
K podpůrnému návrhu směřujícímu ke snížení výše pokuty	23
K nákladům řízení	24